

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123219761
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7123219761.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore navrhovateľa: A. B. C., D., nar. X.XX.XXXX, bytom v E., F. X proti odporkyni: Univerzita D. B. G. v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Šrobárova 2, IČO: 00 397 768, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Mestského súdu Košice č.k. 61C/19/2023-196 zo dňa 19. decembra 2023

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie.

II. Nepriznáva stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

II. Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že dňa 20.11.2023 podal navrhovateľ na tunajší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporkyni podľa ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku doložiť jednotlivé, ním špecifikované dôkazy do trestného spisu sp. zn. ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 vedeného na Obvodnom oddelení PZ Košice-Staré Mesto, Pribinova 6, Košice a informovať navrhovateľa o splnení povinnosti, ako aj náhrady trov konania.

3. Návrh odôvodnil tým, že dňa 22.2.2017 podala študentka pani H. I. trestné oznámenie na navrhovateľa a v súvislosti s týmto trestným oznámením navrhovateľ prišiel o prácu. V súčasnosti získava navrhovateľ dôkazy na obnovu právoplatne skončených konaní na súde a dôkazov pred ochranou voči diskriminácii. Uvedené skutočnosti sú hlavným dôvodom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. K rozhodujúcim skutočnostiam navrhovateľ uviedol, že dňa 17.2.2017 študentka navštívila vtedajšieho rektora UPJŠ v jeho kancelárii, dňa 22.7.2017 podala trestné oznámenie, dňa 28.11.2017 bola navrhovateľovi doručená výpoveď z práce ako dôsledok toho, že navrhovateľ sa nepodriadil nezákonne nariadenej mimoriadnej lekárskej prehliadke na základe SMS komunikácie a vyjadrení študentky, vrátane jej výsledkov v škole počas jej štúdia. Dňa 29.11.2017 bol navrhovateľ obvinený vo veci podaného trestného oznámenia zo dňa 22.2.2017, ktoré bolo vedené ako sp. zn. ČVS:ORP-615/SM-KE-2017 na Obvodnom oddelení Policajného zboru Košice-Staré Mesto a kde od 22.2.2017 do 29.11.2017 bol navrhovateľ svedkom v tomto konaní. Vo veci pracovného sporu bol vydaný rozsudok sp. zn. K2-41Cpr/92/2017 zo dňa 9.6.2021 na Mestskom súde Košice, ktorému predchádzali právoplatné rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCpr/9/2019 zo dňa 29.4.2020, sp. zn. 11CoCpr/1/2021 zo dňa 27.4.2022 (od tohto dátumu plynie lehota na obnovu konania K2-41Cpr/92/2017). V trestnej veci bol vydaný rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/106/2019 zo dňa 24.2.2023 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/41/2023 zo dňa 12.9.2023, ktoré žalobca

prevzal dňa 15.11.2023 a začala žalobcovi plynúť trojročná lehota na podanie návrhu na obnovu trestného konania 3T/106/2019 na Okresnom súde Rožňava v neprospech navrhovateľa, ktorý bol uznaný vinným. Podľa názoru navrhovateľa je civilný súd príslušným na vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko zo stanoviska Prokuratúry 1Pn 1058/19/8802-9 zo dňa 25.10.2019 vyplýva, že prokuratúra ani správne súdnictvo nie sú príslušné vo veci porušenia § 3 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnúť, že k porušeniu tohto ustanovenia došlo. Apeloval tým, že ani jediný súd nerozhodol o tom, že bývalý rektor UPJŠ porušil ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku v čase od 17.2.2017 do 22.2.2017, pričom konanie odporkyne od roku 2017 do roku 2023 je v rozpore s týmto ustanovením. Návrh ďalej odôvodňoval tým, že nerovnaké zaobchádzanie nastalo u dvoch pracovníkov odporkyne D. J. D. K., L. a navrhovateľom, ktorí pracovali na rovnakom pracovisku, pričom rektor bol vedúci zamestnanec a navrhovateľ zamestnanec. U oboch pracovníkov boli povinnosti z ich spoločného postavenia ako zamestnancov vo verejnom záujme a pre oboch platil rovnaký pracovný poriadok. Rektor v posudzovanom období porušil pracovnú disciplínu, nakoľko si nespĺnil povinnosť podľa § 3 ods. 2 Trestného poriadku, pričom navrhovateľ ju neporušil. Odporkyňa sa nevenovala jeho žiadosti na preskúmanie postupu rektora v roku 2017. Nový rektor D. H. M. D., L. postup predošlého rektora neprešetril a ani nezmenil svoje správanie po zmene rektora v roku 2023. Následne opisoval rodinnokorupčné väzby medzi odporkyňou a Krajskou prokuratúrou Košice, konkrétne medzi prorektorkou odporkyne a jej synom prokurátorom Krajskej prokuratúry Košice B. N. N.. Preto je podľa jeho názoru potrebné, aby dôkazy ako odporkyňa vybavila podnet študentky, a ako nariadila a zabezpečila dve lekárske prehliadky súd poznal, aby vedel vôbec spravodlivo posúdiť všetky okolnosti, k čomu požadované listiny jednak SMS komunikácia a žiadosť o prerušenie štúdia, sú nevyhnutné. Trestné oznámenie študentky sa vďaka korupčnej schéme dostalo do rúk syna prorektorky B. H. N., L.. Preto má navrhovateľ obavy, že navrhované dôkazy sa nikdy nedostanú na súd. Zamestnávateľ vo výpovedi z práce deklaroval súvislosť medzi konaním navrhovateľa a stavom študentky, avšak toto nebolo nijako objektivizované ani v konaní K2-41Cpr/92/2017 a 3T/106/2019. Kompletná dokumentácia o študentke vrátane jej žiadosti sú listinnými dôkazmi, ktorými disponuje odporkyňa, pričom tieto dôkazy môžu zmeniť právoplatné rozhodnutie v trestnej veci 3T/106/2019 a vo veci K2-41Cpr/92/2017. Apeloval na to, že dôležitosť uvedenia mena IT špecialistu spočíva v tom, že tento dôkaz preukazuje, že IT technik na základe pokynu nadriadeného zasahoval do mobilu poškodenej a diskriminačným konaním zabezpečoval dôkazy, ktoré neskôr boli predložené orgánom činným v trestnom konaní samotnou študentkou. Tieto listinné dôkazy zabezpečia jeho oslobodenie v trestnej veci, v ktorej bol právoplatne odsúdený a od 12.9.2023 plynie lehota na obnovu konania. Výsledkom neodkladného opatrenia majú byť skutočnosti, ktoré navrhovateľ môže okamžite použiť v rámci žaloby na obnovu konania K2-41Cpr/92/2017 podanej na Mestskom súde Košice. Navrhovateľ bez okamžitého vydania neodkladného opatrenia nemá žiadnu šancu na zmeny v uvedených konaniach a pre spoločnosť bude považovaný za vinného napriek tomu, že odporkyňa má dôkazy o jeho nevine, ktoré vedome na nezákonnom základe zadržáva. Rovnako ostane v hmotnej núdzi aj na dôchodku, pretože od 1.12.2018 je dlhodobo nezamestnaný, bez príjmov na živobytie, pričom odporkyňa disponuje dôkazmi, ktoré môžu tento stav spravodlivo na základe zákonného postupu odporkyne zmeniť, ale odporkyňa uvedené dôkazy zadržáva jednak pred civilnými súdmi, ako aj pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Zároveň nebude vedieť včas iniciovať antidiskriminačné konanie a metódy sofistikovanej šikany u odporkyne nebudú verejnosti známe.

4. Na základe vykonaného dokazovania s odkazom na predložené doklady zo strany navrhovateľa citované v bode 4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, súd prvej inštancie dôkazy vyhodnotil a vec právne posúdil v zmysle ust. § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/ CSP, § 326 ods. 2 CSP, § 328 ods. 2 veta prvá CSP, § 329 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že podaný návrh je návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ snaží dosiahnuť trvalú úpravu pomerov a keďže podaný návrh navrhovateľ neodôvodnil skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu a ani skutočnosťami, ktorými by bola odôvodnená obava, pre ktoré by mala byť ohrozená exekúcia v zmysle § 325 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pričom civilnoprávne predpisy neumožňujú uložiť odporkyňi takú povinnosť, akej sa navrhovateľ domáha a to najmä, ak sa týka trestného konania, v ktorom koná a rozhoduje trestný súd, keďže navrhovateľ má možnosť v prípade, ak boli porušené jeho práva a neboli vykonané ním navrhnuté dôkazy podať mimoriadny opravný prostriedok. Uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporkyňi predložiť do trestného spisu dôkazy, na základe ktorých bude môcť navrhovateľ iniciovať obnovu trestného konania vedeného na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 3T/106/2019,

ako aj obnovu konania vedeného na Mestskom súde pod. sp. zn. K2-41Cpr/92/2017, aby nimi preukázal diskriminačné konanie odporkyne voči jeho osobe. Odporkyňa svojím konaním mala brániť prístupu navrhovateľa k predmetným dôkazom- kompletnej SMS komunikácii, ktorú získala od študentky H. I., meno IT špecialistu, ktorý mal manipulovať s mobilom poškodenej, žiadosť o prerušenie štúdia H. I. vrátane príloh k jej žiadosti a kompletnú kópiu študijných záznamov a potvrdení o absencii H. I. na vyučovacom procese počas celého jej štúdia, pričom obe spomenuté konania boli právoplatne skončené s tým, že súd prvej inštancie dodal, že nakoľko ide o skutočnosti známe od roku 2017, nie je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ako aj ohrozenie práva potreby bezodkladnosti úpravy pomerov v zmysle § 325 ods. 1 CSP.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a aj keď odporkyňa bola v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia plne úspešná, v konaní jej ale žiadne trovy konania nevznikli a preto jej súd nárok na náhradu trov konania z dôvodu procesnej ekonomie priamo nepriznal vo výroku č. II.

6. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/ a h/ CSP, keďže neboli splnené procesné podmienky pre vydanie napadnutého rozhodnutia; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ konkrétne uplatnené odvolacie dôvody odôvodňoval tým, že súd mal preskúmať, či v danom prípade odporkyňa v roku 2017 porušila ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku alebo neporušila. Keďže v príslušných občianskoprávných predpisoch súd prvej inštancie nevidel právomoc súdov v civilných sporoch konať v zmysle ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku, s odkazom aj na ust. § 3 a § 4 CSP, má odvolací súd povinnosť posúdiť túto procesnú vadu, aby boli odstránené pochybnosti o tom, či v takýchto sporoch má civilný súd právomoc rozhodovať a konať o tom, či odporkyňa porušila alebo neporušila § 3 ods. 2 Trestného poriadku a či má právomoc nariadiť odporkyňi splnenie povinnosti, ktoré jej ukladá ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku. K odvolacej námietke zdôvodňujúcej nesprávny postup súdu, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces navrhovateľ uviedol, že súd mal jednoznačne rozhodnúť o predbežnej právnej otázke, t.j. či odporkyňa od roku 2017 až do súčasnosti porušuje alebo neporušuje § 3 ods. 2 Trestného poriadku a keďže súd nerozhodol o tejto predbežnej právnej otázke a ani nenašiel iný štátny orgán, ktorý má právomoc o tom rozhodnúť, tak znemožnil strane uplatniť svoje právo, čím mohlo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko súd nedotvoril právo tam, kde zákonodarca bol nedôsledný, čím zabránil navrhovateľovi k prístupu k právnej ochrane pred svojvoľnou toleranciou súdu, ako aj k porušeniu ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku s odkazom na Čl. 4 CSP. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia, pričom konkrétne citoval body 17. a 18. napadnutého uznesenia zdôrazňoval, že chýba právny základ, aby plnenie tohto ustanovenia, ktorým sa začína trestné konanie bolo vymáhateľné, čo je v rozpore s dispozíciou právnej normy, ktorá prikazuje konať subjektu, ak je hypotéza právnej normy splnená, nakoľko z vyjadrenia prokurátorky B. H. D. z Okresnej prokuratúry Košice (P3) uznesenie 1Pu 10058/19/8802-9 zo dňa 25.10.2019 vyplýva, že aplikovaním Trestného poriadku a Trestného práva nedá sa dosiahnuť rozhodnutie o tom, že povinná osoba porušila ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku, tak prokurátorka nasmerovala navrhovateľa, aby sa obrátil na civilný súd, čo aj navrhovateľ urobil v početných podaniach, ale žiaden civilný súd vrátane senátu 11CoPr Krajského súdu, sudcovia v citovanom spore neprejavili ani minimálnu ochotu, aby tento nedostatok zákonodarcu odstránili, pričom súd len poukázal na to, že podobné rozhodnutia nepatria do jeho kompetencie, ale do kompetencie trestných súdov, čo ale vyjadrenie prokurátorky B. H. D. z Okresnej prokuratúry Košice (P3) uznesenie 1Pn 1058/19/8802-9 zo dňa 25.10.2019 vylučuje a prax ukázala, že senát 8To Krajského súdu v konaní 8To/41/2023 odmietol sa vyjadriť k porušeniu § 3 ods. 2 Trestného poriadku odporkyňou a vo svojom rozhodnutí (viď rozsudok) sa vôbec nezaoberal uvedenou právnou otázkou a to z dôvodu, že ak by sa podľa práva zaoberal, tak dôsledkom by bolo jeho oslobodenie spod obžaloby. Uviedol, že „sudcovia senátu 8To, ktorých konkrétne menoval, nepreskúmavali konanie vtedajšieho rektora a ani súčasného rektora v zmysle § 3 ods. 2 Trestného poriadku“, a preto porušenie § 3 ods. 2 Trestného poriadku bolo základom na začatie trestného stíhania ČVS: ORP-615/SM-KE-2017 na „objednávku“ s tým, že následne poukazoval na „rodinno-korupčné väzby“ medzi odporkyňou a Krajskou prokuratúrou Košice. Konštatoval, že rozhodnutie štátneho orgánu, že sa porušuje § 3 ods. 2 Trestného poriadku a že porušovateľ je povinný konať podľa § 3 ods. 2 Trestného poriadku, zabezpečí dodržiavanie ústavných práv v civilných, ako aj v trestnom konaní, keďže žiaden súd neriešil otázku porušenia § 3 ods. 2 Trestného poriadku a neurobil žiadne opatrenia, aby k porušovaniu § 3 ods. 2 Trestného

poriadku prestalo dochádzať a to všetko iba vďaka nedôslednosti zákonodarcu. Preto bol súd povinný právne vec posúdiť tak, aby následne mohol postupovať podľa Čl. 4 CSP v citovanom znení. Súd právne chybné posúdil vec aj z toho dôvodu, že dopredu sa vzdal svojej právomoci dotvárať právo, tak ako to už v minulosti urobili senáty 11CoPr a 8To Krajského súdu v Košiciach, a to len preto, aby mohli konať účelovo, svojvoľne a efektívne sa vyhli rozhodnutiu vo veci porušenia § 3 ods. 2 Trestného poriadku odporkyňou v početných civilných sporoch a v trestnom spore, keďže súd má dotvoriť právo, ak zákonodarcu bol nedôsledný a neurčil spôsob, ako sa dá vymáhať plnenie zákonom uložených povinností podľa § 3 ods. 2 Trestného poriadku. S poukazom na hore učené odôvodnenie a nesprávne právne posúdenie veci, keďže súd vec nesprávne právne posúdil, čoho sa navrhovateľ domáha, napriek tomu, že navrhovateľ jasne uviedol, že má záujem iniciovať antidiskriminačný spor vedený senátom 11CoPr Krajského súdu v Košiciach. Následne navrhovateľ poukázal na možný odklon súdu od ustálenej judikatúry, ktorá bola zverejnená z Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ako R 67/1996 v tom znení, že „z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania má byť zrejmé, čoho sa žalobca mieni domáhať, aký vzťah má navrhované predbežné opatrenie k predmetu budúceho konania vo veci samej, ktorý sa bude riešiť rozhodnutím súdu na základe žaloby“. Súd ale nevedel ustáliť, že žalobca sa domáha aj antidiskriminačného sporu, ktorý sa má zaoberať porušením § 3 ods. 2 Trestného poriadku odporkyňou. Navrhovateľ bez okamžitého nariadenia neodkladného opatrenia nebude vedieť včas iniciovať antidiskriminačné konanie a metódy sofistikovanej šikany u odporkyne nebudú verejnosti známe, čo vyžaduje povinnosť plnenia ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku odporkyňou. Navrhovateľ následne už poukazoval na skutočnosti týkajúce sa konkrétnej veci, pôvodne vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 11CoPr s odkazom na citovaný judikát R 60/2017, ktorý jeho návrh zamietol, čím súd mu ani v tomto konaní neposkytol ochranu vo väčšom rozsahu ako senáty 11CoPr a 8To, ktoré sa podľa navrhovateľa „elegantne“ vyhli riešeniu právnej otázky, či konaním odporkyne v roku 2017 v súvislosti s nesplnením zákonom uložených povinností podľa § 3 ods. 2 Trestného poriadku, bol alebo nebol porušený zákon a aké dôsledky toto porušenie zákona má na konanie K2-41Cpr/92/2017, 3T/106/2019 a iné, či už civilné alebo trestné konania, ktoré žalobca plánuje iniciovať. Preto podľa navrhovateľa konkrétne existujú okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy, keďže s poukazom na vykonanie a porušenie § 3 ods. 2 Trestného poriadku zo strany odporcu sa už v minulých sporoch ujma navrhovateľa neúmerne zväčšovala od sporu ku sporu v dôsledku neriešenia predbežnej právnej otázky, čo už samo o sebe je podľa navrhovateľa s odkazom na R 60/2017 dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že súd nebral v úvahu okolnosti prípadu, ktoré uviedol v bode č. 16. uznesenia a argumentoval na ochranu strany sporu, ktorá zjavne zákon porušila a využíva nedbalosť zákonodarcu a svojvoľu menovaných sudcov, ktorí si nesplnili povinnosť a nerozhodli o tom, či odporkyňa porušila alebo neporušila ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku a aké má to porušenie zákona dôsledky pre spory, kde sudcovia konali svojvoľne, vopred sa zbavujúc povinnosti dotvárať právo, ak zákonodarcu postupoval nedôsledne. Mal za to, že preukázal, že porušenie § 3 ods. 2 Trestného poriadku trvá aj v roku 2023 a to aj napriek zmene štartovaného orgánu odporkyne. Skutočnosť, že menovaní sudcovia Krajského súdu v Košiciach konali svojvoľne a nerozhodli vo veci, či zamestnávateľ porušil alebo neporušil zákon, prípadne nedôslednosť zákonodarcu, ktorú menovaní sudcovia neodstránili, je trvalým a zákonným dôvodom na okamžité rozhodnutie súdu o tom, aby odporkyňa splnila zákonom uloženú povinnosť aj v roku 2023, prípadne 2024 a neskôr. Navrhovateľ trval na tom, že prinútenie odporkyne splniť si zákonom uloženú povinnosť podľa § 3 ods. 2 Trestného poriadku výrazne zmení pomery medzi stranami a umožní žalobcovi získať relevantné dôkazy o tom, čo skutočne viedlo odporkyňu využívať dlhodobo nedôslednosť zákonodarcu s tichým súhlasom menovaných sudcov Krajského súdu v Košiciach, ktorým sa nezákonný postup odporkyne v rozpore s § 3 ods. 2 Trestného poriadku výrazne hodil, aby konali svojvoľne v prospech odporkyne. Uviedol, že súd bol viazaný iba samotným rozhodnutím, že bol spáchaný trestný čin a nie odôvodnením, ako súd dospel k tomu záveru. Navyše súd neuviedol, že senát 8To v uznesení 8To/41/2023 zo dňa 12.9.2023 neriešil právnu otázku, ktorú je povinný vyriešiť tento súd, a to či odporkyňa porušila alebo neporušila § 3 ods. 2 Trestného poriadku. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam sa navrhovateľ domáha zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie navrhovateľa ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, po preskúmaní odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa písm. a/, b/ a h/ CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom

znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel k záveru o nedôvodnosti ich uplatnenia.

8. Odvolací súd len dopĺňa, že v danom prípade bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej, ktorý má nahrádzať trvalú úpravu pomerov strán sporu a preto je správne označenie strán sporu navrhovateľ a odporca, aj keď ide o úpravu právnych vzťahov vyplývajúcu z Civilného sporového poriadku v zmysle zákona č. 160/2015 Z.z. účinného od 1.7.2016 s odkazom na ust. § 324 CSP, § 325 a § 336 ods. 1 CSP.

9. Nakoľko odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia je zákonné a vecne správne; rovnako správne, výstižné a presvedčivé sú i dôvody preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP, napadnuté uznesenie postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v zmysle § 387 ods. 2 CSP len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia, odvolací súd napadnuté uznesenie dopĺňa o ďalšie dôvody vecnej správnosti napadnutého uznesenia.

10. Procesné podmienky a predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní sú upravené v ust. §§ 324 až 326 CSP, ktoré správne použil v danej veci aj súd prvej inštancie, správne ich interpretoval a aj aplikoval na zistený skutkový stav posudzovanej veci.

11. Podľa ust. § 324 ods. 1 až 3 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Neodkladné opatrenie (od 1.7.2016 ide o nový inštitút v civilnom procesnom práve) je základným opatrením súdu, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej len „NO“), je NO prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a/ sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b/ tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo ak je daná obava z ohrozenia exekúcie (kumulácia nie je vylúčená), c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e/ právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Uvedené podmienky musia byť splnené v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozšírenie škody alebo inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do tej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu [porovnaj Števíček, M. a kolektív: Civilný sporový poriadok. Komentár, vyd. C.H. Beck v Prahe, 2016, str. 1093].

17. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom NO, bez

výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Navrhovateľ opísaním rozhodujúcich skutočností a predložením dostupných dôkazných prostriedkov musí osvedčiť najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu, a vecnou argumentáciou musí presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Procesu osvedčovania (spravdepodobnenia) podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie NO, s osobitným dôrazom na potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie. Miera osvedčenia sa pritom riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom NO je totiž rýchle riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu.

18. Podľa Čl. 3 Základných princípov CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené (1). Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1 (2).

19. Podľa Čl. 4 Základných princípov CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (2)

20. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní dôvodov napadnutého uznesenia zistil, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní veci dôsledne spravoval citovanými ustanoveniami, a to s odkazom na Čl. 3 a 4 Základných princípov Civilného sporového poriadku, ako aj ust. §3, § 4 CSP, ktoré pri rozhodovaní vo veci aj aplikoval, a to vychádzajúc z uvedených zásad právnej teórie ustálených právnou praxou, keďže v súlade so zákonom posúdil skutkové i právne dôvody návrhu podaného navrhovateľom v zmysle ust. § 324, § 325 ods. 1, 2 písm. d/ CSP a na podklade zistených skutočností dospel k správneému záveru, že je daná právomoc v občianskoprávných sporoch rozhodovať aj o takomto návrhu, ktorý predkladal navrhovateľ, keďže o ňom aj súd rozhodol s tým, že sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporkyni podľa ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku doložiť ním špecifikované dôkazy nielen do trestného konania, ale aj do civilného konania, pričom ktoré dôkazy konkrétne do ktorého konania, to neuvádza, čím je vo veci daná právomoc súdu, keďže súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány (§ 3 CSP). Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon (§ 4 CSP).

23. S odkazom na hore citované zákonné ustanovenia a na odôvodnenie napadnutého uznesenia učinené súdom prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neboli súdu z predložených dôkazov osvedčené okolnosti svedčiace o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy na právach navrhovateľa a ani skutočnosť ohrozenia a potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ako aj obava, že exekúcia bude ohrozená, nakoľko potreba bezodkladnej úpravy pomerov je naplnená vtedy, ak strane konania bez nariadenia neodkladného opatrenia bezprostredne hrozí nenapraviteľná alebo v budúcnosti ťažko napraviteľná škoda, pričom osvedčenie splnenia uvedenej podmienky zaťažuje navrhovateľa, a to pod

sankciou zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže nariadenie neodkladného opatrenia je namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy pomerov strán, vzhľadom na preukázanie reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy, berúc do úvahy aj tú skutočnosť, že súd je povinný v takomto konaní poskytnúť ochranu nielen strane navrhovateľa, ale aj strane odporkyne, ktorý prípadne môže byť obmedzený len do tej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok jeho reálne znemožnenie ochrany oprávnených záujmov, a to predovšetkým v konaniach, ak podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako návrh, ktorým je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, kedy súd musí mať jednoznačné z predložených dôkazov preukázanú pravdepodobnosť osvedčenia nároku vo veci samej, čo v tomto prípade nie je naplnené, keďže tu ide už o právoplatne skončené konania a navrhované dôkazy existovali už od roku 2017, čím podaný návrh na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia s odkazom na ust. § 330 ods. 2 CSP aj súd prvej inštancie predbežne právne posúdil.

24. V tomto konaní sa podaným návrhom navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporkyni predložiť do trestného spisu dôkazy, na základe ktorých bude môcť navrhovateľ iniciovať obnovu trestného konania vedeného na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 3T/106/2019, ako aj obnovu konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. K2-41Cpr/92/2017, aby nimi preukázal diskriminačné konanie odporkyne voči jeho osobe, čo je zrejme z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že odporkyňa svojim konaním mala brániť prístupu navrhovateľa k predmetným dôkazom – kompletnej SMS komunikácii, ktorú získala od študentky H. I., meno IT špecialistu, ktorý mal manipulovať s mobilom poškodenej, žiadosť o prerušenie štúdia H. I. vrátane príloh k jej žiadosti a kompletnú kópiu študijných záznamov a potvrdenie o absencii H. I. na vyučovacom procese počas celého jej štúdia.

25. Súd prvej inštancie jednoznačne v bodoch 16. a 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že obe spomínané súdne konania boli právoplatne skončené, v čase rozhodovania súdov boli tieto dôkazy, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce známe, a preto takéto skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy medzi stranami sporu z dôvodu ohrozenia práv niektorej zo strán sporu nie sú naplnené, keďže či už trestné konanie, prípadne pracovnoprávny spor, ktorý je sporovým konaním v rámci svojich špecifik a ochrany zamestnanca v rámci osobitnej procesnoprávnej úpravy sú samostatnými konaniami, ktoré môžu byť preskúmané opravnými prostriedkami, či už riadnymi alebo mimoriadnymi, kde jednými z nich je aj dovolanie alebo obnova konania, ale len za splnenia zákonom stanovených procesných podmienok, po preskúmaní buď trestným alebo civilným súdom s tým, že do tej doby ale treba vždy vychádzať z prekážky „res iudicata“ a to právoplatne skončenej veci, tak ako je to aj v tomto prípade.

26. Odvolací súd v kontexte uloženej povinnosti, ktorej sa navrhovateľ domáha, a to predložením dôkazov do trestného a civilného spisu, na základe ktorých bude môcť iniciovať obnovu trestného konania a rovnako aj obnovu civilného konania, keďže mal za to, že odporkyňa svojim konaním mala brániť prístupu navrhovateľa k predmetným dôkazom s odkazom na ust. § 3 ods. 2 Trestného poriadku, sa rovnako stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že inštitút neodkladného opatrenia slúži predovšetkým na ochranu práv vo vzťahu k súkromnoprávnym sporom a iným súkromnoprávnym veciam, nie však vo vzťahu k trestnému konaniu, ktoré má verejnoprávny charakter a kde každé takéto konanie má svoje špecifiká, najmä ak trestné konanie vedie trestný súd v rámci procesnej úpravy stanovenej Trestným poriadkom s odkazom na úpravu učinенú v Trestnom zákone, kde v prípade, ak došlo k porušeniu procesných práv v trestnom konaní a neboli vykonané všetky navrhnuté dôkazy, môže proti takýmto rozhodnutiam vydaným v trestnom konaní podať riadne a mimoriadne opravné prostriedky. V civilnom konaní zase strany sporu majú právo navrhovať dôkazy, pričom v rámci účinného Civilného sporového poriadku súdy ale nemajú povinnosť každý navrhnutý dôkaz aj vykonať, keďže súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva (§ 185 CSP).

27. Nakoľko má stále navrhovateľ možnosť, keďže ide o právoplatne skončené veci iniciovať mimoriadne opravné konania buď trestné alebo občianskoprávne a podať mimoriadne opravný prostriedok, ktorým je aj obnova týchto konaní, má tak právo v týchto konaniach požiadať aj o vykonanie navrhnutých dôkazov.

28. Z dôvodu, že neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia vo vzťahu k odporkyni v znení tvrdených skutočností zo strany navrhovateľa a jeho argumentov v podanom odôvodnení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej s odkazom na zabezpečenie trvalej úpravy právnych vzťahov medzi stranami sporu, keďže navrhovateľ hodnoverne neosvedčil pravdepodobnosť a trvanie ohrozeného nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť trvalá ochrana navrhovaného neodkladného opatrenia s tým, že od 1.7.2016 takéto neodkladné opatrenie už môže súd vydať v zmysle § 330 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

29. Keďže odvolacie námietky odvolateľa sú právne irelevantné, t.j. nedôvodné, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a z dôvodu, že plne neúspešný navrhovateľ v odvolacom konaní nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a odporkyni ani nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, tak odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, čím nie sú splnené procesné podmienky pre rozhodnutie o výške priznaného nároku na náhradu trov konania súdom prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).